İncil Öğretiyor Serisi

Hristiyan Özgürlüğü Konusunda Kişisel Çalışma Notları

YAŞAMAKTA ÖZGÜR

YAŞAMAKTA ÖZGÜR

Hristiyan Özgürlüğü Konusunda
Kişisel Çalışma Notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Institutional Ministries Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 1998
Revised 2013
Turkish edition Copyright © 2017

Text adapted by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Printed in 2017

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version.
Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society, Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 9

İçindekiler

Başlangıç 1

Bölüm 1: BEN KİMİM?
Yaratılmış Biri 3

Bölüm 2: BEN KİMİM?
Ruhsallıkta Mesih İsa'da Yenilenmiş 19

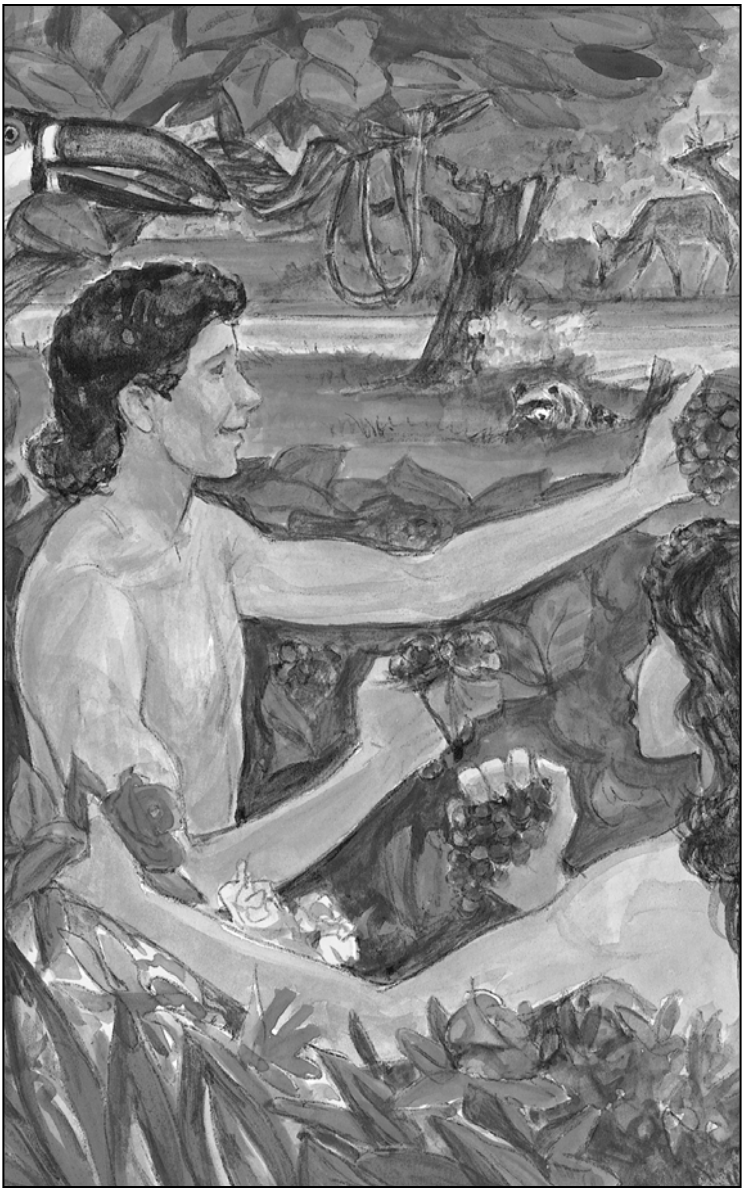
Bölüm 3: BEN KİMİM?
Tanrı'nın Evlat Edindiği Çocuğu 33

Bölüm 4: BEN KİMİM?
Mesih İsa'nın Bedeninde Bir Üye 41

Başlangıç

Bu kitap Kurtarıcınız Mesih İsa hakkında bir takım heyecanlı şeyler öğrenmenize yardımcı olacaktır. Her bölüm küçük bir yıldız (*) ile işaretlenmiş bir hedef listesi ile başlar. Bu hedefler size o bölümde neler öğretileceğini gösterir.

Mesih İsa hakkında ve O'nun yaptığı işler hakkında daha çok öğrenmeniz için; sizler sonsuza kadar O'nunla yaşayasınız diye Tanrı size yardım etsin.

Yeryüzündeki her şeyi Tanrı yarattı

Bölüm – I

BEN KİMİM?
Yaratılmış Biri

Siz kime benziyorsunuz? Annenize? Babanıza? Erkek kardeşinize? Kız kardeşinize? Amcanıza? Belki de insanlar sizin bazı ünlü kimselerden birine benzediğinizi söylüyorlardır. Ve böyle bir benzetme de size kendinizi iyi hissettirebilir. Düşünebildiğiniz ünlü olan herkesten, çok ünlü olmaktan da öte, çok özel bir benzeyişiniz olduğunu söyleseydim; ne düşünürdünüz? Gerçek bu! Siz Tanrı'nın benzeyişinde yaratıldınız. Tanrı siz kendi suretinde yarattı. Tanrı'ya nasıl benzeyebilirsiniz? Bu kitap boyunca bunu

keşfetmeye çalışacağız. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Sizi kimin yarattığına;
* Kimin benzeyişinde yaratıldığınıza;
* İlk adam ve kadındaki Tanrı benzeyişinin nasıl açıklandığına;
* Günah kelimesinin anlamına;
* Günahın, Tanrı'ya benzerliğimizi nasıl değiştirdiğine;
* Tanrı'ya benzerliğimizin nasıl yeniden iyileştirileceğine;

Kutsal Kitap bize nereden geldiğimizi söyler. "Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı" (Tekvin [Yaratılış] 1:27). Kutsal Kitap'ın bu bölümü bizlere kendimiz hakkında önemli bilgiler verir: İlk olarak bize, Tanrı'nın bizi YARATTIğını söyler. Tanrı ilk adamı ve kadını yarattı. "RAB Tanrı Adem'i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Adem yaşayan varlık

oldu” (Tekvin 2:7). Seni de Tanrı yarattı. Davut, Kutsal Kitap’ta der ki, “İç varlığımı sen yarattın, Anamın rahminde beni sen ördün” (Mezmur 139:13). Tanrı’nın bizzat seni annenin rahminde şekillendirdiğini hayal et!

Sen Tanrı tarafından yaratıldın; bir tesadüf sonucu var olmadın. Doğumuna hangi durumların sebep olduğunun hiçbir önemi yok, Tanrı doğman gerektiğine karar verdi. Rab Tanrı seni yaratmayı seçti. Bu doğru: Tanrı seni yaratmayı istedi.

— Bizler Tanrı tarafından yaratıldık.
— RAB Tanrı yerin toprağından insanı yarattı.

Bazı insanlar dünyanın uzun zaman önce, sebebinin bilinmediği ve yeryüzündeki tüm canlılığın, bugün burada olduğu haliyle bitkilerin, hayvanların ve insanların oluşması için geçen milyonlarca yıldan sonra yavaş yavaş tesadüfen geliştiren büyük bir patlama sebebiyle oluştuğunu düşünürler. Bu, evrim teorisi olarak bilinir.

Ancak varoluşa kazarak (tesadüfen) geçtiysen, seni özel kılan şey ne olabilir ki? Hiçbir şey… Bu durumda da varoluşun, hiçbir amaç ya da nedeni olamazdı; yani sizin varoluşunuzun bir amacı olmayacaktı.

Bir dizi tesadüflerin sonucunda var olduklarına inanan insanlar, önemli bir takım şeyleri gözden kaçırıyorlar. Evreni yaratan Tanrı'yı tanımıyorlar (Eyüp 38'i okuyunuz). Bazı insanlara önemsizmiş gibi görünen, Tanrı'nın açıkladığına inandığımız bu gerçek oldukça önemlidir: Tanrı gökleri, yeryüzünü ve her birimizi yarattı. Tanrı sizin doğmanız gerektiğine karar verdi. Tanrı ilk adam ve kadından şimdi doğmakta olan her bir bebeğe kadar tüm insanları yaratmayı seçti. Fakat kim olduğumuz konusunda öğrenmemiz gereken daha çok şey vardır.

Tanrı ilk insan çiftini kendi suretinde yarattı. Tanrı'nın yaratılış öyküsüne tekrar bakalım. "Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı" (Tekvin 1:27).

Başlangıçta Tanrı insanları kendi benzeyişinde yarattı. Bu, Adem ve Havva'nın tıpkı Tanrı gibi göründüğü anlamına gelmez; çünkü Tanrı bir ruhtur. Yine de onlar üç yönden Tanrı gibiydiler.

İlk olarak, onlar kutsaldılar: Tanrı'nın iradesini bildiler ve bu konuda aynı fikirdeydiler. Sevgide ve eylemde Tanrı gibi paktılar.

İkincisi olarak, Adem ve Havva Tanrı'yla yakınlık içindeydiler. Kutsal Kitap bize onların, Rab Tanrı'nın bahçede yürüyüşüne tanık olduklarını ve Tanrı'nın sesini duyduklarını ve Tanrı ile konuştuklarını anlatır (Tekvin 3:8-9). Onlar bir kız ve erkek çocuğu gibi, Tanrı'yla yakın bir arkadaşlık ilişkisine sahiptiler. Onlar Tanrı'yla iletişim kurabilir ve konuşabilirlerdi.

Üçüncü olarak, Adem ve Havva sonsuza kadar yaşamak üzere yaratıldı. Ölüm yoktu. Bunu iyi düşünün: Ölüm yoktu. Adem ve Havva tıpkı Tanrı gibi sonsuza dek yaşamak üzere yaratılmışlardı.

— İlk ailemiz (Adem ve Havva) Tanrı'nın benzerliğinde yaratıldılar.
— Adem ve Havva'nın Tanrı'nın suretinde yaratılmış olduğunu üç benzerlikle açıklıyoruz:
  a-) Onlar kutsaldılar ve işlerinde paktılar.
  b-) Onlar Tanrı ile yakınlık içinde yaşıyorlardı.
  c-) Onlar sonsuza dek yaşamak üzere yaratıldılar.
— Onlar Tanrı'yla diri bir ilişki içindeydi.

İlk ailemiz günah işledikleri zaman, onlar kutsallıklarını kaybettiler. Tekvin 3. Bölümde günaha düşüşün bu üzüntü veren sonuçları anlatılır. Onlar Tanrı'ya itaatsizlik etmelerinden sonra, Tanrı'ya benzeyişlerini de kaybettiler. Artık onlar kutsal ve pak kimseler değillerdi. Bu yüzden bizler de pak ve kutsal kimseler değiliz. Bu yüzden hepimiz hata yapıyoruz ve günah işliyoruz.

Kutsal Kitap'ta "günah" kelimesi "hedefi kaçırmak" anlamına da gelebilir. Çünkü Tanrı, Adem ve Havva için ulaşılması gereken bir

hedef belirledi. O, bahçeye özel bir ağaç dikti ve onlara bu ağacın meyvesinden asla yememelerini söyledi. Onlar itaatkarlıkları sayesinde Tanrı'ya olan sevgilerini ve Tanrı'ya duydukları güveni gösterebileceklerdi. Fakat Adem ve Havva o hedefi kaçırdılar. Tanrı'ya itaatsizlik ettiler ve Tanrı'ya olan benzerliklerini kaybettiler. Adem ve Havva günah işlemeden önce Tanrı'yla yürüdüler ve konuştular. Fakat günah işledikten sonra Tanrı'dan saklanmaya çalıştılar. Onlar yaratıldıkları Tanrı benzeyişinden düştüler, suretinde yaratılmış oldukları Tanrı benzerliğini kaybettiler ve günah nedeniyle Tanrı'dan korkup saklanmaya çalıştılar.

Tanrı yaşayışımızın standartlarını veya amaçlarını düzenler. O'nun ne istediğini kasıtlı olarak ya da düşünmeksizin hareket edersek, işlerimizle ve sözlerimizle de hedefi kaçırırız; günah işleriz.

Adem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlik ettiğinde, Tanrı'nın insandaki benzerliğini kaybedişini öğrenmiş oldunuz (Tekvin 5:1, 3) Adem ve

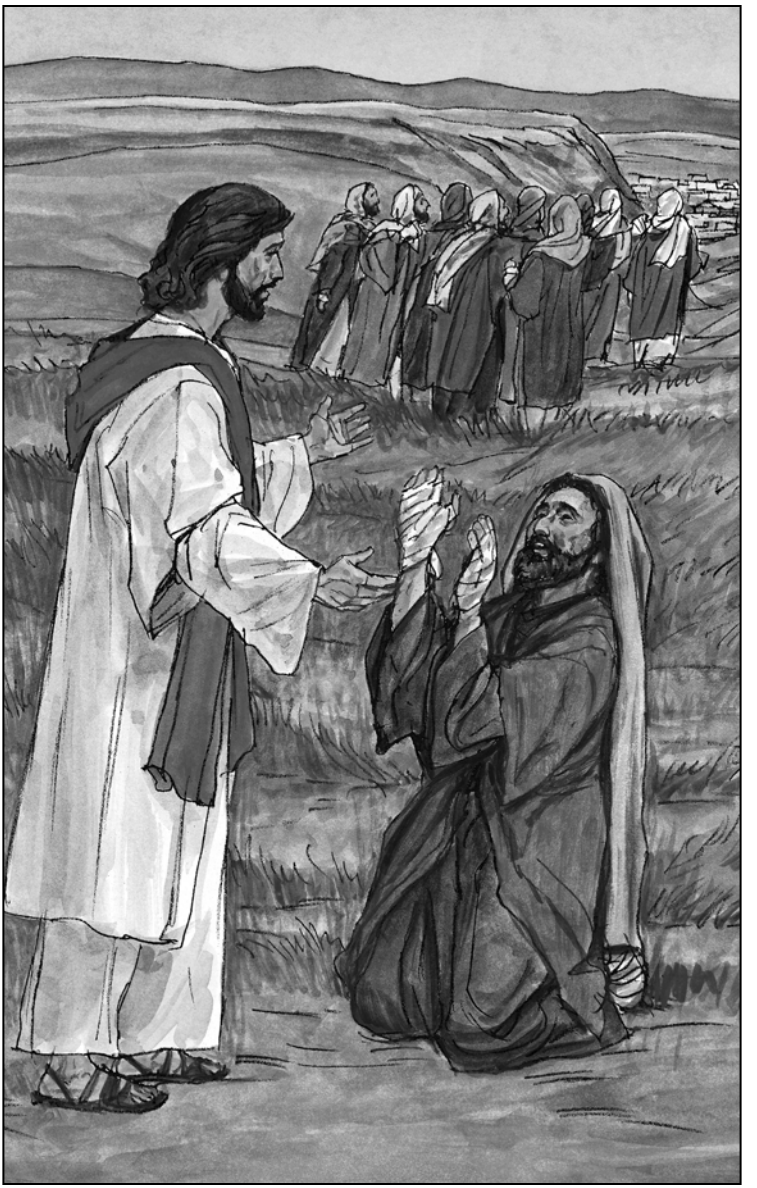
Havva'nın Tanrı'ya olan benzerliği sona erdi. Artık kutsal değillerdi. Yaşamları günahla doldu. İlk ebeveynimiz olan Adem ve Havva'dan o kötü tabiatı miras aldık. Kalplerimiz ve yaşamlarımız bu yüzden günahla doldu. Günah yüzünden bizler Tanrı'nın bizden davranmamızı istediği şekilde davranamıyoruz. Günahımız yüzünden bizler artık Tanrı'nın kutsallığı konusunda O'na benzemiyoruz. Tanrı her düşüncesinde ve her eyleminde paktır. Günah yalnızca bizim kutsallığımızı sonlandırmadı, günah ayrıca bizi Tanrı'dan da ayırdı.

Ve günah tüm insanlara ölüm getirdi. Bir kimsenin günaha bulaşmadığını düşünüyorsanız, o kimseyi iyi izleyin; bir gün geldiğinde o kişi de ölecektir; çünkü günah tüm insanları etkilemiştir. Bir kimsenin ne kadar iyi olduğunu düşünmenizin bir önemi yoktur; çünkü günah, görünen kısmın arkasında gizleniyor. Kutsal Kitap der ki "Günah bir insan yoluyla, ölüm de günah yoluyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi" (Romalılar 5:12).

— Günah işlemek, hedefi şaşırmak anlamına gelir.
— Günah yaşamlarımızı mahveder. Bizler günah sebebiyle artık kutsal değiliz.
— Günahlı doğduk, günah sebebiyle Tanrı'dan ayrı düştük.
— Günahlı olmamız sebebiyle bir gün hepimiz öleceğiz.

Şükürler olsun ki, insanın öyküsü burada (ölüm ile) bitmiyor. Tanrı'ya benzerlikte, Kurtarıcımız Mesh İsa'ya olan imanımız aracılığı ile yenilenmekteyiz. Kutsal Kitap yüreğin bu değişimini "yeniden doğuş" olarak adlandırır. İsa bir Ferisi olan Nikodim'e "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğini göremez" demiştir (Yuhanna 3:3).

Bizler yeniden doğduğumuzda ne olur? Tanrı, bizim Mesih İsa'ya inanmamıza sebep olur ve aynı zamanda Tanrı'nın benzerliği bizim içimizde yenilenmiş olur.

Adam'ın derisi Mesih İsa tarafından yenilenmiştir

Dikkat edin! Bizler Mesih İsa'ya inanmış olsak bile, Tanrı gibi kutsal ve pak kimseler değiliz. Kurtarıcımız olarak Mesih İsa'ya iman edip güvensek de ve böyle yapmaya devam etmeye çalışsak da; O'nun içimizde çalışan tüm gücüyle bizden yapmamızı istediği şeyleri yapmayı istesek de, bizler halen Tanrı'nın ulaşmamızı istediği hedefleri kaçırırız. O'na itaatsizlik ederiz. Ve hâlâ günah işleriz.

Şunu unutmayın, Mesih İsa günahlarımızı yıkayarak bizleri arındırır. Mezmur'da biz şunu okuruz: "Doğu batıdan ne kadar uzaksa, O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı" (Mezmur 103:12).

Mesih İsa sebebiyle Tanrı bizi kutsal ilan etti. Biz günahkarız, fakat Mesih İsa'nın kanıyla günahımızdan temizlenmiş olduk. Kutsal Kitap bizlere "Tanrı'nın bu isteği uyarınca İsa Mesih'in bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık" demiştir (İbraniler 10:10).

Günah işleyen günahkarlar olarak Mesih İsa'ya olan iman aracılığı ile affedildik; Tanrı ile

yenilenmiş bir aile ilişkisine sahibiz. Kutsal Kitap “Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da, Mesih'in kanı sayesinde yakınsınız… Buna göre artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız (Efesliler 2:13, 19). “Buna göre yüreklerimiz kötü vicdandan arınmış ve bedenimiz temiz su ile yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrı'ya yaklaşalım” (İbraniler 10:22). İsa bizlerin Tanrı’nın ev halkındaki yerimizi yeniledi. O, Tanrı’nın bize olan sesidir! İsa aracılığında Tanrı Kutsal Kitap’ta bizimle konuşur ve bizler de dualar ve şükran ile Mesih İsa aracılığında Tanrı ile konuşuruz. Bizler şimdiden Tanrı’nın çocuklarıyız (Tanrı’nın ev halkının üyeleriyiz). Bizler her zaman, her yerde Tanrı ile konuşabiliriz. Kutsal Kitap bizlere “Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrı’ya dua edip yalvararak şükranla bildirin” diye öğretir (Filipililer 4:6).

İsa sayesinde Tanrı bize ölümden sonra yaşam verir. Bunu duyuyor musun? Ölüm bir son değil. Kutsal kitap der ki, “Çünkü Tanrı dünyayı

o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun” (Yuhanna 3:16).

Bedenlerimizin hâlâ ölmesi nedeniyle endişeleniyorsak, Kutsal Kitap der ki, “53 Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. 54 Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, "Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!" diye yazılmış olan söz yerine gelecektir. 55 "Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?" 56 Ölümün dikeni günahtır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır. 57 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!” (I.Korintliler 15:53-57).

— Mesih İsa aracılığı ile Tanrı, iman eden bizleri kutsal ilan ediyor.
— Mesih İsa aracılığı ile Tanrı’yla yenilenmiş bir ilişkiye sahibiz; Tanrı’nın ev halkına dahil olduk. Tanrı’nın çocukları olarak kabul edildik.

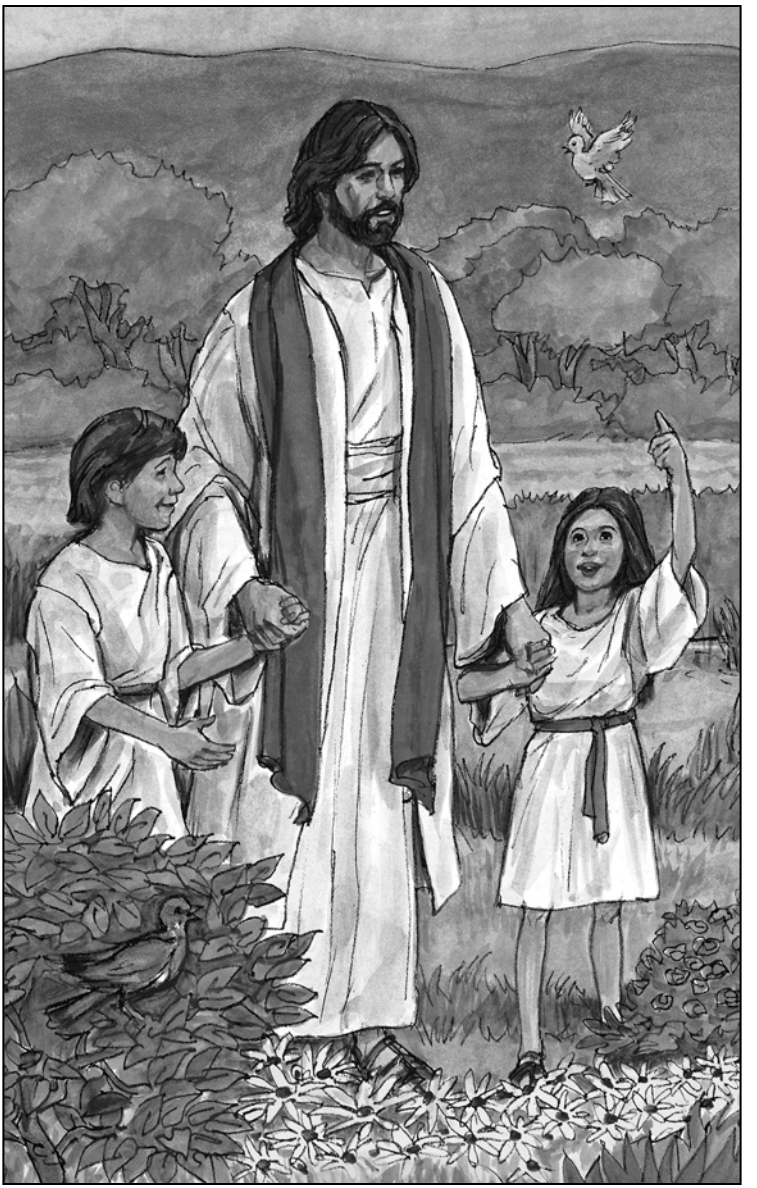
— Mesih İsa aracılığı ile Tanrı bizlere ölümden sonra yaşam verecektir.

Bölüm Özeti – 1

Adem ve Havva kutsal olarak yaratıldılar. Tanrı ile yakın bir arkadaşlık ilişkisinin zevkini tattılar. Onlar bu şekilde sonsuza kadar yaşayabilirlerdi. Fakat günah her şeyi değiştirdi. Artık pak ve kutsal olmaktan düştüler. Günah ve ölüm ise yaşamlarının bir parçası oldu.

Biz günahı ilk ebeveynimiz Adem ve Havva'dan miras aldık. Bizler de kutsal olarak doğmuyoruz. Tanrı'dan ayırıldık ve ölümlüyüz. Ancak Mesih İsa sayesinde günahımız affedildi ve ölüm bizler için artık bir son değildir. Mesih İsa ölümden dirildiği için, bizler de Tanrı'yla sonsuza dek yaşamak üzere ölümden diriltileceğiz.

Mesih İsa sayesinde Tanrı'nın sureti kalplerimizde ve yaşamlarımızda yenilendi. Bizler diğerleri için sevgide ve eylemde yenilendik. Tanrı'ya olan itaatimizde yenilendik. Günah hâlâ bizimle ve biz hâlâ günahla mücadele içindeyiz. Fakat bir gün cennette Tanrı gibi olacak ve günahtan özgür olarak sonsuza kadar yaşayacağız.

Mesih İsa bizleri seviyor ve bizi korumayı vaat ediyor

Bölüm – 2

BEN KİMİM? Ruhsallıkta Mesih İsa'da Yenilenmiş

Adem'deki düşmüş (günahlı) doğamıza karşın, bizler Mesih İsa tarafından ruhsallıkta yenilendik. Bunun şimdi bana nasıl faydası olacak diye sorabilirsiniz. Bu Kutsal Kitap temelinde anlaşılması gereken gerçeklerden biridir. Fakat aynı zamanda bu gerçekler, hayatınıza katmanız gereken bir şeydir. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Yenilenme kelimesinin anlamına;
* Ne şekilde yenilendiğinize;

* Günahın hayatlarınızı halen nasıl etkilediğine;
* Arzularınızın nasıl değişmiş olduğuna;
* Günaha karşı mücadelenizde nasıl bir güce sahip olduğunuza;
* Günah işlediğimizde ne yapmamız gerektiğine
* İsa'ya inanan birinin niçin artık daha fazla günah işlemek istemeyeceği konusunda iki gerekçeye.

'Yenilenme' kelimesi yeni yapılma, tekrar yaratılma anlamına gelir. Bu, bir değişim olduğu anlamına gelir. Gerçekte yeni baştan yaratılmanın kendisi büyük bir değişikliktir. Son bölümde öğrendiğimiz gibi İsa Mesih bizi ruhani olarak yeniler. Kutsal Kitap der ki, "Bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur" (II.Korintliler 5:17). Tanrı günahımızı affetti, O'nunla aile bağımız düzeltildi ve bizi bekleyen sonsuz bir yaşam var. Bu, bizim için her şeyi değiştirir, şimdi bile!

Hiç kendinizi bir köle olarak düşündünüz mü? Kutsal Kitap hepimizin köle olduğunu söylüyor. Bu gerçek size kendinizi nasıl hissettirir? Kesinlikle kulağa kötü geliyor, fakat “köle” kelimesi Tanrı’nın sebep olduğu iyi bir değişim olarak tanımlanabilir. Bu durumda bir soru sormamız gerekir; o da efendimizin kim olduğudur. Kutsal Kitap “Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz. Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız” diyor (Romalılar 6:17-18).

İlk başta bu, bizim için anlaşılması güç bir şey olabilir fakat Kutsal Kitap bize iki efendiden birine köle olduğumuzu söyler: ya günaha (Tanrı’nın yapmamızı istemediği şey) ya da doğruluğa (Tanrı’nın yapmamızı istediği şey) kölesinizdir. Mesih İsa bizleri ruhsal açıdan yenilediği için, ölüme götüren günahtan ve günah işlemeye kölelikten özgür kılındık; ve

şimdi Tanrı bize doğru ya da iyi şeyleri yapma armağanı ya da gücü veriyor. Günahtan kurtarıldık ve şimdi Tanrı'ya ait köleler olduk (yıkıma götüren günaha köle değiliz). Bizler, Tanrı'nın bizden yapmamızı istediği şeyleri yapmayı istiyoruz. Ve bunu iyi anlamalısınız! Tanrı'nın bize sonsuz yaşamı, Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığı ile karşılıksız olarak armağan etmiştir.

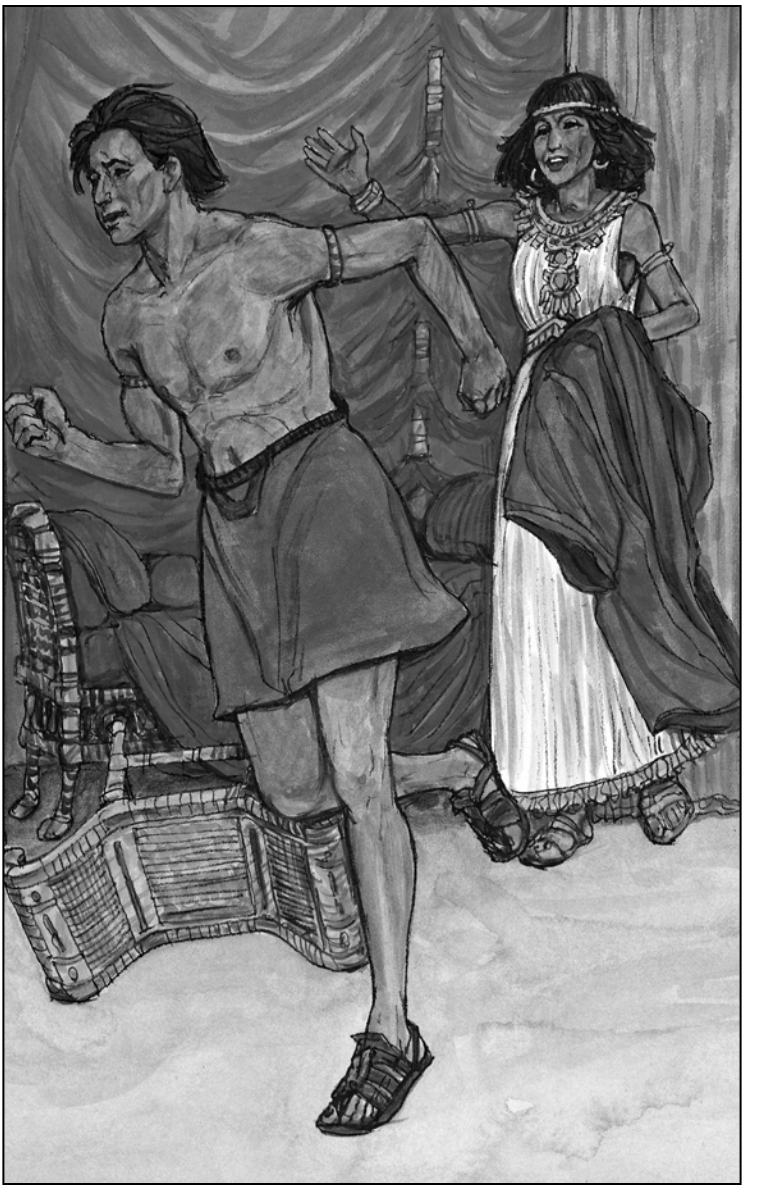
— Ruhsal yenilenmemiz, yeniden yaratılmamız anlamına gelmektedir.
— Bizler ruhsal olarak yenilenmeden önce günahın kölesiydik.
— Bizler şimdi günahtan özgür kılındık ve Tanrı'nın yapmamızı istediği şeyi yapmak için gücümüz vardır.

Bazı insanlar, Mesih İsa'ya olan inancınız aracılığı ile ruhsallıkta yenilendiğinizi ve günahın kölesi olmaktan özgür kılındığınızı, bundan dolayı asla tekrar günah işlemeyeceğinizi söylerler. Bu, tek kelimeyle doğru değildir. Yenilenmiş ünlü bir Hristiyan'ın sözlerine kulak verin "… İçimde iyiyi yapmaya

istek var, ama güç yok. İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum" (Romalılar 7:18-19). Mesih İsa'ya iman ettikten sonra elçi Pavlus Tanrı'nın ev halkına bu sözleri yazdı.

Evet, elçi Pavlus bu sözleri yazdı. Pavlus, Yeni Ahit'teki kitapların çoğunu yazan kişidir ve o harika bir müjdecidir. Yine de Pavlus günahla mücadele etmek durumundaydı. Aynı gerçek, bugün bizim için de geçerlidir. Havari Yuhanna da "Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz" diye yazmıştır (I.Yuhanna 1:8). Mesih İsa bizi ruhsal olarak yenilemiş olsa bile, bizler halen günahlıyız ve günah işleriz. Dünyasal yaşamlarımızda artık günah işlemediğimiz bir noktaya varabileceğimize inanırsak, kendi kendimizi kandırmış oluruz.

Öyleyse Mesih İsa bizde hangi değişikliği yapmıştır? Şu anda halen günah işliyor olsak bile, günah işlemeyi istemiyoruz. Tanrı'nın bizden isteğini yapmak üzere günahtan sakınmak ve günahla mücadelede gayretli

Yusuf ayartıdan ve günahtan kaçtı

olmak için mücadele ederiz. İman sayesinde arzularımız değişti. Artık günah işlemek istemiyoruz. Fakat günahtan nasıl kaçınabiliriz? Yaşamlarımızda günah üzerine nasıl bir gücümüz vardır? Ve bizler günah işlediğimizde, bunun hakkında ne yapmalıyız?

Şu anda halen hayatlarımızda olan günahtan nefret etmemize karşın, günahın tamamen gitmiş olduğu bir noktaya hiçbir zaman varmayacağız. Havari Pavlus tam mükemmel bir hayat yaşayamadı ve biz de bunu yapamayız.

Fakat Tanrı'nın köleleri olarak, bizler günahla mücadele ederken, bizi seven ve bize yardım eden, bizim üzerimizde güçlü bir Efendi'ye sahibiz.

Elçi Pavlus şöyle yazar: "Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir. Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun (Efesliler 3:20-21).

Ne söz ama! Tanrı, O'ndan yapmasını istemeyi dilediğimiz ya da yapmasını hayal ettiğimizden şeyden çok daha fazlasını yapabilir. İşte, O'nun gücü içimizdedir. Pavlus başka bir mektupta şöyle yazar: "kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır" (Filipililer 2:13). Böylece günaha karşı mücadelemizde nasıl bir güce sahibiz? Bizler Tanrı'nın gücüne sahibiz.

Bu, bizim hiç günah işlemediğimiz anlamına mı gelir? Hayır, halen ayartıya düşer ve günah işleriz. Yapayı istemesek bile, günaha karşı mücadelemizde Tanrı bize yardım ediyor olsa bile, biz halen günaha düşeriz. Bu şeyler olduğunda, bizler Tanrı'ya günahlarımızı itiraf ederiz ve O'nun bağışlayıcılığını dileriz.

Günahı itiraf etmek, günahımızdan dolayı üzgün olduğumuz anlamına gelir ve Tanrı'ya itaatsizlik ettiğimizi kabul etmiş oluruz. Günahı itiraf etmek, aynı zamanda Tanrı'nın sevgisine güvendiğimiz ve bizi affedeceğine inandığımız anlamına gelir. Kutsal Kitap "günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı

günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır" diye yazar (I.Yuhanna 1:9).

Bizler günahlarımızı itiraf ettiğimiz zaman Tanrı bizi affeder. Günahlarımızı itiraf ettiğimizde halimiz nasıldır? Petrus bunu bize gösterir. Petrus Mesih İsa'yı inkar ederek günah işledi. O üç kere İsa'yı tanımadığını söyledikten sonra, neyi yanlış yapmış olduğunu fark etti. Bundan sonra ne olduğunu Kutsal Kitap şöyle açıklıyor "[Mesih'in] bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı" (Luka 22:62).

Günahtan dolayı üzgün olmak, günahlarımızı Tanrı'ya itiraf etmek ve bağışlanma dilemek Hristiyan hayatının bir parçasıdır. Bizler her zaman ve her yerde, her şey hakkında, günahlarımızın itirafı da dahil olmak üzere doğrudan Tanrı ile konuşabiliriz. Ya günah işlediysek ve bunu bilmiyorsak? Tanrı'nın işlemiş olabildiğimiz her türlü günahın farkında olmamızı sağlaması için de dua edebiliriz. Sonra da farkında olduğumuz ya da olmadığımız tüm günahlarımızı yıkayıp, bizi arıtması için Tanrı'nın lütfuna güveniriz.

— Pavlus, Mesih İsa'ya iman etmiş bir kişinin orijinal günah gerçeği karşısındaki durumunu şöyle ifade etti: "istemediğim kötü şeyi yapıyorum; istediğim iyi şeyi yapmıyorum."
— Mesih İsa'ya iman sayesinde günahla mücadelede Tanrı'nın gücüne sahibiz.
— Günah işlediğimizi itiraf etmek, Tanrı'ya itaatsizlik ettiğimizi kabul etmektir.

Hiç buna benzer bir şey duymuş muydunuz? Eğer Tanrı bütün günahlarımızı affetmişse ve eğer Tanrı işlediğin bir günahı karşılıksız olarak affediyorsa, her hatan ve suçun niçin günahla ilişkilendirilsin ki? Yapmak istediğin ne varsa, onu yap.

Bu fikirde iki yanlış şey vardır. İlk olarak, günah sonuçlarıyla beraber gelir. Tanrı günahlarımızı affetse bile, bizler halen günahın getirdiği sonuçlarla yaşamak zorunda oluruz.

Örneğin biri geçmişte homoseksüel bir ilişki yaşamış olduysa; bu durum açık bir biçimde Tanrı'nın isteğine karşıttır (Romalılar 1:27). Bu

kişi sonra tövbe etti ve Tanrı'nın bağışlamasını dilediyse; Tanrı onu affettiğinde bile, o insanın AIDS hastalığından ölmesi önlenmeyecektir. Aynı şekilde hapisteki bir insan tövbe etmiş, günahını Tanrı'ya itiraf etmiş olsa bile, Tanrı'dan aldığı bağışlanma, onun hapse atılmasına sebep olan yargılanmayı değiştirmeyecektir. Bu bağışlanma, tövbe eden kişinin derhal hapisten dışarı çıkarılacağı anlamına gelmiyor. Bu mantıklı da değil değildir. Günah, acı doğuran sonuçlarıyla birlikte gelir.

Günahtan kaçınmak için ikinci gerekçe, Tanrı'yı hoşnut etmek istememizdir. Elçi Pavlus Efesliler 5:10'da şöyle yazar: "Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin." Bu, hiç günah işlemeyeceğimiz anlamına gelmez. Fakat bir kimse üzüntü hissetmeksizin ya da pişman olmaksızın ya da değişmeyi istemeksizin devamlı olarak günah işliyorsa, böyle biri Mesih İsa'ya inanan birisi olamaz. Bu yüzden O'nun Sözü'nü kullanarak Tanrı'ya yakın olmaya ihtiyacımız var; Kutsal Kitap'a bakarak Tanrı'yı neyin hoşnut ettiğini ya da Tanrı'nın yapmamızı

istediği şeylere dikkat ederek yaşayama ihtiyacımız var. Tanrı'ya yakın durmaya ve dualarımızda O'nunla konuşmaya ihtiyacımız var.

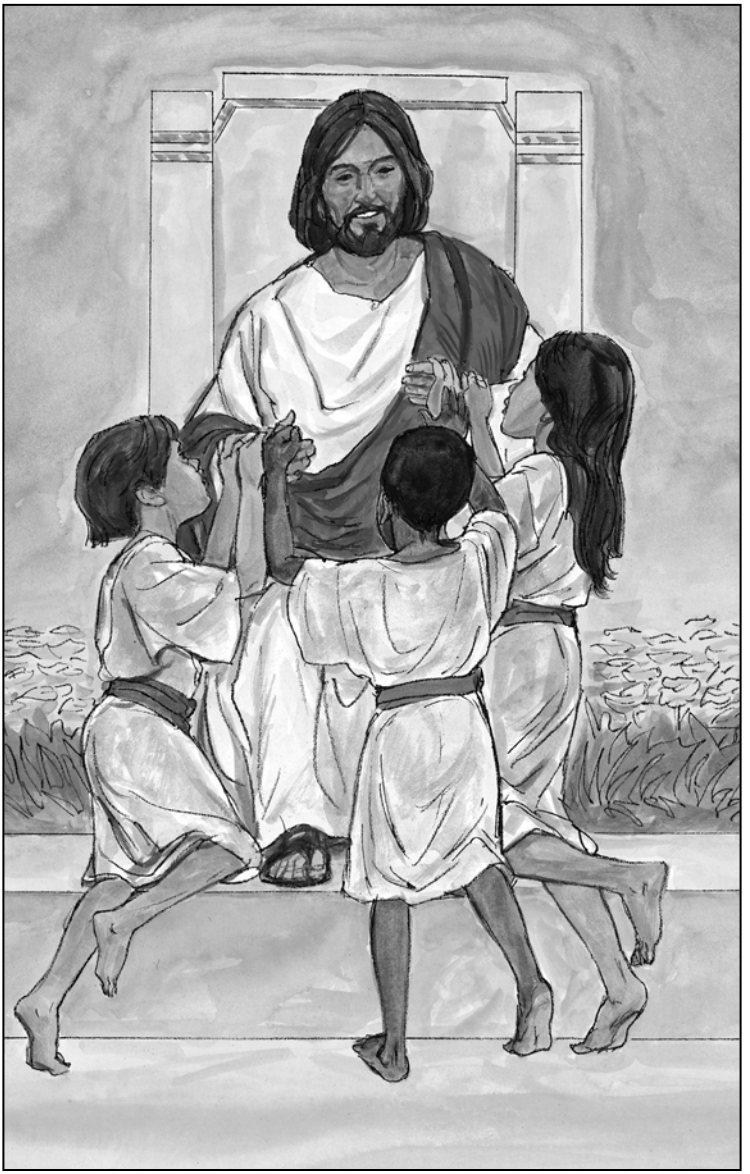
— "Yenilenmek" kelimesini yeniden yaratılmak olarak düşünün.
— Bir kimse yeniden doğmadıkça (yenilenmedikçe) günaha köle durumdadır.
— Mesih İsa'ya iman aracılığı ile günahtan özgür kılındık; bundan böyle Tanrı'nın yapmamızı istediği şeyi yapabilme gücümüz vardır.

Bölüm Özeti – 2

Bizler Kurtarıcımız İsa'ya iman aracılığı ile ruhsal olarak yenilendik, günahtan kurtarıldık. Artık günahın köleleri değiliz fakat bizler Tanrı'nın bizden yapmamızı istediğini yapmak üzere ve O'nun köleleri olmak üzere özgür kılındık. Ancak günah halen yaşamlarımızı etkilemektedir.

Günah işlediğimizde, Tanrı'ya günahlarımızı itiraf ederek tövbe ederiz ve Tanrı'dan affetmesini dilerken, bağışlanacağımıza inanarak Tanrı'ya yaklaşırız. Mesih İsa'ya iman eden kimseler olarak, Tanrı'nın yapmamızı istediği şeyi yapmak isteriz.

Bizim yaşamamızı istediği şekilde yaşamamıza yardım etmek üzere, Tanrı gücünü bizim için etkin kılar. Böylece bizler O'nun iradesine uygun yaşamak için istek ve güce sahip oluruz.

İsa Mesih, çocuklar da dahil olmak üzere, tüm iman edenleri O'na gelmeye davet eder

Bölüm – 3

BEN KİMİM?
Tanrı'nın Evlat Edindiği Çocuğu

İnsanlar hiçbir zaman bir çocuğu evlat edinmeye zorlanmazlar. Ne yazık ki insanlar bazen istemedikleri çocuklara sahip olurlar; fakat hiç kimse birini evlat edinmeyi istemeksizin, bir çocuğu evlat edinmez. Aslında bugün binlerce insan bekleme listesinde bir çocuğu evlat edinmek üzere bekliyor.

Evlat edinilmenin nasıl bir şey olduğunu hiç hayal ettiniz mi? Bunu düşünerek çok da zorlanmanıza gerek yoktur; çünkü sizler

Tanrı'nın bir çocuğu olarak evlat edinildiniz. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Kutsal Kitap'ın bize Tanrı'nın çocukları olduğumuzu söyleyen bir bölümüne;
* Geçmiş yaşamımızı, Tanrı'nın ailesindeki üyeliğimize zarar verse de anlatabilmeye;
* Tanrı'nın karşılıksız armağanına.

Bizler Tanrı'nın çocukları olarak evlat edinildik. Kutsal Kitap der ki, "O [Tanrı] önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi." (Efesliler 1:4-5). Evet, doğru okuyorsunuz. İnanılmaz, değil mi? Tanrı seni ve beni kendi ailesine evlat edinmeyi seçti. O bizi niçin evlat edinmek istedi? Bunun kesinlikle bizimle ilgisi yok. Mesih İsa'nın bizim için yapmış olduğu şey (aracılık hizmeti) sebebiyle, Tanrı bizi evlat edindi. Tanrı bizi seçer çünkü O lütufkardır, merhametli ve sevecendir. Bunun

sebebini Kutsal Kitap şöyle söyler, “Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize “Tanrı’nın çocukları” deniyor! Gerçekten de öyleyiz” (I.Yuhanna 3:1).

— Tanrı bizleri Mesih’te evlat edindi (Yuhanna 1:12)
— Tanrı bizleri Mesih aracılığı ile evlat edindi; bunu sevgisinden dolayı, kendi isteği ve iyi amacından dolayı yaptı (Efesliler 1:4-5).
— Tanrı bizleri layık olduğumuz için değil, Tanrı lütuf dolu olduğu için, sevecen ve merhametli olduğu için seçti.
— Tanrı bize gerçekten de O’nun çocukları olduğumuzu söylüyor.

Bizler Tanrı’nın evlat edindiği çocuklarıyız. Bu, size kendinizi nasıl hissettiriyor? Bu gerçek size kendinizi oldukça iyi, çok müteşekkir ve buna layık olmadığınızı hissettirmelidir. Evet, layık olmamak… Mesih İsa aracılığı ile bizi evlatları yapmak için, Tanrı’nın sağlamış olduğu lütufkar iyilikleri hak etmiyoruz. Tanrı’nın çocuğu olmak, hak etmediğimiz bir hediyedir. Kutsal Kitap bize der ki, “günahın ücreti ölüm,

Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır" (Romalılar 6:23).

Tanrı'nın bu armağanı (evlat edinilme), Tanrı bizi O'nu kabul etmek ve O'na iman etmek üzere yönlendirdiğinde bizim olur. Bazen insanlar, Tanrı'nın armağanını kabul etmek için bile layık olmadıklarını hissederler. Genellikle bu, geçmişlerinde yapmış oldukları, Tanrı'nın onları affedemeyeceği rezil şeyleri yapmış olduklarını düşündükleri içindir. Ancak bu, tek kelimeyle doğru değildir. Geçmişte her ne yaptıysanız, Tanrı sizi bağışlayabilir ve sizi affeder.

— Romalılar 6:23 ayeti, günahın ücretinin ölüm, Tanrı'nın Mesih İsa'daki armağanının sonsuz yaşam olduğunu söyler.
— Tanrı sizi O'na iman etmeyi kabul etmeye yönlendirdiğinde, Tanrı'nın armağanları da sizin olur.
— Geçmiş zamanın hatalarını ve günahlarını bırakın ve Tanrı'ya dönün; kim olursanız ya da her ne yaptıysanız, Tanrı sizi kesinlikle bağışlayacaktır.

— Suçları, günahları, isyanları bağışlamayı seven bir Tanrı var. Tanrı'nın bağışlayamayacağı bir günah yoktur.

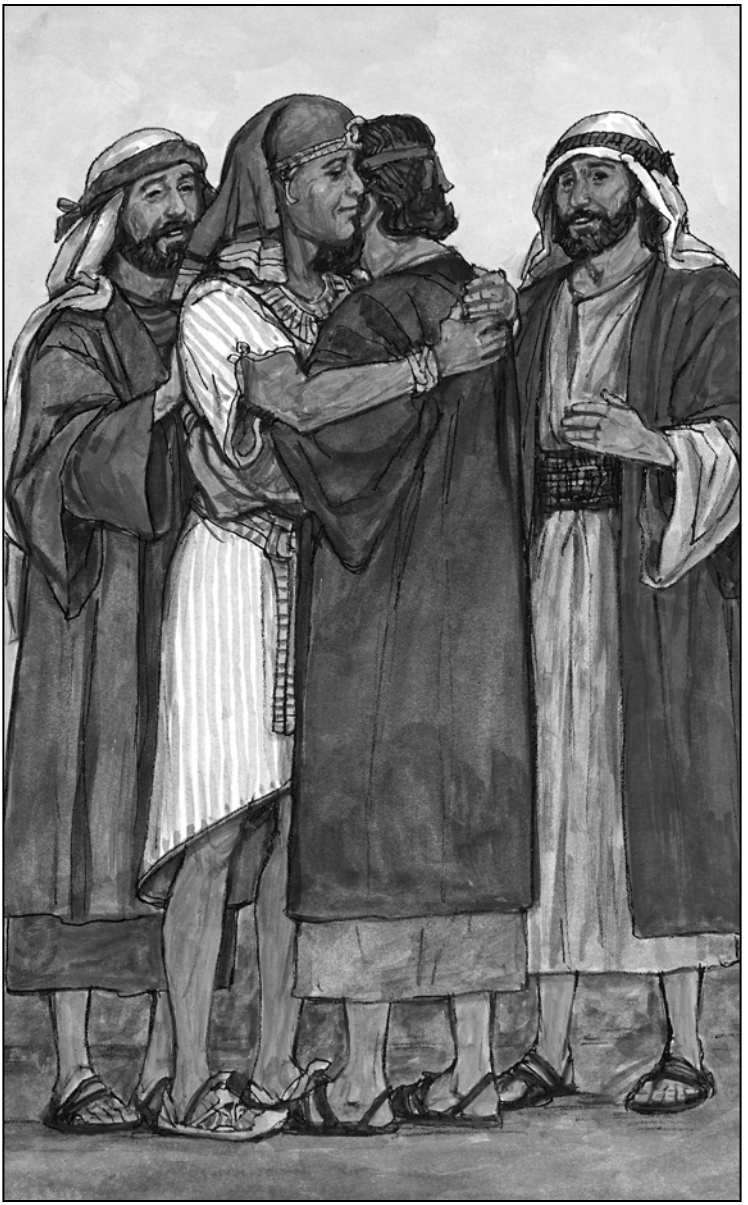
Sizler, Tanrı'nın evlat edindiği çocuklarısınız. Bunun, sizin için anlamı büyüktür. Sizler imanda büyüdükçe, gittikçe artan bir şekilde O'nun çocuğu olmaktan hoşnutluk duyacaksınız. Fakat Tanrı'nın çocuğu olmanın, sizin için özel bir yararı vardır. Tanrı'nın çocuklarının hepsi, cennette şimdiden onlar için bekleyen bir mirasa sahiptir.

Genellikle bir miras yalnızca bir ailenin üyelerine aittir. Bu konu sizinle Tanrı arasında olan özel bir konudur. Evet, bizler vaftiz edildiğimizde Tanrı bize kendi adını verdi. Evet, çocuğu olarak Tanrı bizi evlat edindi. Ve Mesih İsa aracılığı ile sonsuz yaşam mirasını Tanrı bize karşılıksız bir armağan olarak verdi. Romalılar 6:23 ayetini hatırlayın: "günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır" (Romalılar 6:23). Bu, çocukları olarak çağırdığı kişilere, Tanrı'nın miras olarak verdiği karşılıksız bir armağanıdır.

— Tanrı'ya ait olarak, O'nun çocuğu olmak, cennette bizleri bekleyen sonsuz bir mirasa sahip olmaktır.
— Tanrı bize kendi adını verdi (üzerimize kendi adını mühürledi); bizi evlat edindi ve sonsuz yaşam mirasını bizlere karşılıksız olarak (hak edilmeksizin) armağan etti.

Bölüm Özeti – 3

Bizler hak etmememize karşın, Tanrı'nın evlat edindiği çocuklarıyız. Geçmişimizde ne yaptığımızın artık bir önemi kalmadı; bunun anlamı, Tanrı'nın karşılıksız olarak bize sonsuz yaşam vermesidir. Tanrı, bizi ailesine dahil eden lütuf ve merhametin Tanrısı'dır.

Yusuf kardeşlerini kucakladı ve onları affetti

Bölüm – 4

BEN KİMİM?
Mesih İsa'nın Bedeninde Bir Üye

Sizler biliyorsunuz ki Tanrı sizi sözüyle yarattı ve Mesih İsa'ya olan iman aracılığı ile sizi yeniledi. Ayrıca Tanrı sizi kendi çocuğu olarak evlat edindi. Bu da, sizin Tanrı için özel ve önemli olduğunuzu gösterir. Tanrı ayrıca Mesih İsa'daki iman aracılığı sizi ve diğer pek çoğunu çağırdı ve kendi çocukları olarak hepimizi evlat edindi.

Tanrı bizi kendisine çağırıp, bizi kendisiyle yakınlığa getirdiğinde, O ayrıca bizi iman eden diğerleri ile de yakınlığa getirir (buna "kutsalların paydaşlığı" diyoruz). Kutsal Kitap bizim Tanrı'ya ve birbirimize olan yakınlığımızı, Mesih İsa'nın bedeninin üyeleri olduğumuzu ve Mesih'in de bu bedenin başı olduğunu söyleyerek tanımlar. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Tanrı'nın halkının nasıl Hıristiyan Kilisesi'nde bir araya toplandığına;
* Bizlerin nasıl Mesih İsa'nın bedeninin üyeleri olduğumuza;
* Bizim diğer imanlılara nasıl bağlı olduğumuza.

Bir insan bedeninde gözler, görmek içindir. Bir el, birşeyleri kaldırıp ve tutmaya yarar. Ayaklar dayanaktır – bütün bedeni destekler, hareket ettirir ve bedeni düşmekten alıkoymak üzere dengede tutar. Beyin, gözlerin gördüğünü ve kulakların duyduğunu alır; ve etrafımızda ne olduğunu anlamamıza yardım eder. İnsan

bedeninin her bir kısmı, bir diğer kısma bağlıdır.

Vücudun hiçbir kısmı kendi başına hayatta kalamaz. Eğer organ nakli hakkında bir şeyler okuduysanız bilirsiniz ki bir kalp, böbrek ya da karaciğer vücudun dışında birkaç saatten fazla canlı kalamaz. Vücutta her bir organ bir şekilde diğerlerine bağlıdır. Kalp atarken, akciğerler nefes alıp verir ve en önemlisi, bütün bunlarla birlikte bir insan yaşasın diye diğer organlar da işlevini yerine getirir.

Kilise de böyledir. Ben seni desteklerim, sen beni desteklersin. Bizler de diğerlerini destekleriz. Bizler bunu bir diğerine yardım etmek için ve bütün kilisenin iyiliği için yaparız. Üç Silahşörler diye adlandırılan bir kitapta üç adam, der ki “Hepimiz birimiz için ve birimiz hepimiz için!” Bu, kilisenin ne olduğudur – hepimiz birimiz için ve birimiz hepimiz için.

Baş ve beden ilişkisi içinde açıkladığımız bu paydaşlık, günahkar doğamızın düşünmemizi ve yapmamızı istediği şeye karşı gelir. Bizim

günahkar doğamız her zaman “Önce ben” der. Bizim günahkar doğamız için kendisini öncelikle kollamak, “Bir numaralı” iştir (“önce ben; benim arzularım; benim planım…”). Günahlı doğamız “bir numara” olan şeyleri seçmek için etkindir. Gurur bizim birbirimizle geçindiğimiz ve bir diğerine hizmet ettiğimiz yolda etkin olmaya çalışır. Bu yüzden birbirimize nasıl hizmet edeceğimizi ve diğerlerine acı ve sıkıntı yükleyen gururumuzu iyileştirmeyi öğrenmemiz gerekir. Bizlerin Mesih İsa’nın diğerlerine gösterdiği sevgiyle dönüşmemiz gerekir –Mesih’in başkalarına gösterdiği sevgiyi taklit etmemiz gerekir.

— Bizler Mesih’in bedeninin üyeleriyiz ve Mesih de bizim başımızdır.
— Bir bedendeki her bir organ diğerlerine bağımlı olduğu gibi, kilisedeki herkes de birbirine yardımcı ve destek olmalıdır.
— Birbirimize bağlılığımızın ve birbirimize hizmetimizin yolunda, gurur bir engel olarak durur.

Bir insan bedeninin her bir parçasının diğer her parçasına bağlı olması gibi Hristiyanlar da birbirlerine bağlıdırlar. Her birimiz Tanrı Sözü'nün rehberliği altında Tanrı ile yürürüz ve Mesih'in bedeninin üyeleri olarak beraber yürürüz. Böylece Hristiyan paydaşlığında ve Hristiyan arkadaşlığında Tanrı bizleri güçlendirir. Şairin biri "Hiçbir adam bir ada değildir" demiştir. Hiçbir Hristiyan da bir ada değildir. Tanrı hepimize ulaşmıştır. Bizi kendisi ile yakın ilişkiye çeker Tanrı, bizi diğer Hristiyanlarla da yakınlığa (ev halkı ilişkisine) çeker. Aslında Hristiyanlar olarak bizim İsa'ya olan yakınlığımız, Tanrı'nın ev halkındaki bir başkasına olan yakınlığımızın kaynağıdır. Tanrı'nın halkı içindeki diğer farklı kültürlerden ve farklı ırklardan Hristiyan kardeşlerle ortak yönleriniz olmayabilir. Tanrı halkı içindeki diğerleriyle benzer yönleriniz olmayabilir. Fakat siz "tek bir umuda çağrılmış olduğunuz gibi, tek Rab, tek iman, tek vaftiz ile hepimizin Tanrı'sı ve Babası birdir" gerçeğini paylaşırsınız (Efesliler 4:4-6).

— Her bir Mesih imanlısı olan kişi, Tanrı Sözü olan Kutsal Kitap'ın rehberliği altında yaşar.
— Tanrı bizi kendisi ile paydaşlığa çağırdığı gibi, birbirimizle de paydaşlığa çağırmıştır.
— Hristiyanlar olarak hepimiz "tek umutta, tek Rab'de, tek imanda, tek vaftizde, hepimizin tek Tanrı'sı ve Babası'nda" birlik ve paydaşlığa çağrılmışızdır (Efesliler 4:4-6).

Günahlarımızı Tanrı'ya nasıl itiraf ettiğimizi hatırlıyor musunuz? Günahlarımızı, dostumuz olan Hristiyanlara da itiraf edebiliriz. Günahlarımızı birbirimize itiraf eder ve bağışlanma dileriz. Birisi bizden bağışlanma dilediğinde, bizler de Mesih İsa'nın sözleriyle "Günahların bağışlandı" diyebiliriz (Matta 9:2). Bu sözler de bizlere başkalarını bağışlamak için söyleyelim diye verilmiştir.

Hiç ayak parmağınızı bir yere vurdunuz mu? O anda hiçbir şey canınızı daha kötü acıtamaz! Ayak parmağınızın bir tarafını vurmuşsunuzdur; fakat vücudunuzdaki her bir siniri ateşlemişsinizdir. Kilisede olan da budur: "Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker;

bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir” (I.Korintliler 12:26).

— Günahlarını itiraf edip bizden bağışlanma dileyen birine "Günahların Bağışlandı" dememiz gerekir.
— I.Korintliler 12:26 ayetinin dediği gibi, “eğer bedende bir üye acı çekerse, tüm beden acı çeker; bedendeki bir üye yüceltilirse, bedendeki tüm üyeler sevinir”

Bölüm Özeti – 4

Tanrı, günahları affeden sevgisinin bilgisi ile halkını güçlendirerek kilisesini bina eder. Tanrı bu yolda bizleri terbiye eder ve imanda olgunlaşmamız için bize yardım eder. Sadece Tanrı, bizleri bencil kimseler olmaktan olmaktan çıkarıp diğerlerinin hizmetçisi olmaya yönlendirebilen yegane varlıktır.

Multi-Language
Productions

Bringing the Word to the World

Free to Live - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385412